ꝓpinquās celeſtibꝫ choris angloꝝ et recedēt a te īpetus
demonū et ymagines turpiū ydoloꝝ omniūq nocentiū
monſtra vicioꝝ. Nemo tā quiete viuit ī ꝯgregatione
tam letanter ex hoc mūdo tñſit. ſicut verꝰ obediens
mitis et hūilis corde. renūciās ꝓpꝛe oī ꝓpꝛie volūtati
ſubditus deo et hoībꝫ ꝓpt' deū ex v̄tute ſine mora Mag
na v̄tus magna gr͞a. vincē ſeipm̄ et mori oī hora. Du
ra pugna. ſed glorioſa et eterna p̄mia reddent' ꝓ vic
toria ꝯſūmata .. ¶ Qꝛ ſit aptus diuinꝰ colloquijs
Juuat valde ꝓ adipiſcenda crebra dei̅ amicicia fami
liarit' ei colloqui ꝑ interna mētis v̄ba. Et qui hec ſibi
concedi deſiderat. opꝫ vt ītēptās locutōēs et ꝯmpa
tiones caueat. nec hūānus viſꝰ ip̄m nimis delectet
qꝛ amor xp̄i diſtractis et ext̄neis mētibꝫ neſcit copulaī
Felix nimis cui donatū ē huiuſmoī ex pu͞ri ſolacia ..
Cui ad tantā gr͞aꝫ ꝑue ¶ Conſolatio ſp̄ualis homis
nire p̄t vt ſine hūano ſolacio etiā et ſolus viuē dulce
habet gaudeat. qꝛ quāto extrīus nichil qͥt tāto vberiꝰ
īt'us ꝑ ſp̄m ꝯſolari mēbit'. Huiuſmoī hoīs ē iugi medita
cione diuine legis cuncta trena obliuiſci et ardenti mētis
deſidꝰio btoꝝ gaudijs ītēſſe. ac oēm ꝯſolatiōis ſuaui
tatē nulla bntudine ꝯſtimē. atqꝫ ex hijs frequēt' hau
rire fluenta deuotaꝝ lacꝛīmaꝝ. q ſibi etiā pre amoris
magnitudiē dulces ſūt. quēadmodū ſcūs dauid ex de
ſidꝰio videndi deū loquit'. Fuerūt mi lacꝛime pa. die ac
Qm̄ bonū ē hoī ſic eē ſꝫ nō ſine labore et cuſtodia ſui
potit' dm̄ ſic eſſe. Multa ſūt enī que hoīeꝫ a ꝓpoſito
ſuo retrahūt. ¶ Signa deuotoꝝ
Bonū ſignū deuotiōis ē cellā amāe vel alterū locū
aptū ad vacandū deo expetē. ne īpediat' ſpūs ī oīōe
vel meditacōe celeſti. Amabilis talis vita nō oneroſa
Siquidē deuotis mētibꝫ oīs locus ſecretꝰ et placidus
et oē tp̄us breue ad ext̄na ſp̄ualia ¶ Temptaciones
Forte alit' īterdū ſepe expiunt'. et eis qlibꝫ deuotoꝝ
dulcia et leuia ī amaritudinē et tedīū vertunt'. Cū

ergo talia superveniunt non ideo priora bona postponere de
bet. nec putare quod deo displiceat propositum suum. sed cogitare
quam utile sit ut quosque parum tribulentur et probentur a spiritibus
malignis. et sic per pacientiam fructus bonos afferat. Ammo
netur per hec quoque de cetero fieri sollicitiores ad tolera
ciam adversitatum. quia non tantum in quiete sed eciam in tribulacionibus
et temptacionibus deum diligere et laudare. gloriosior profecto via
perfectionis est ad eternam vitam. ¶ Reprobatio temporalis solacij

Quid potest boni conferre homini breve et inane foris solacium
Aut quid postposito creatore capietur de creatura iocundi
tatis? Nisi per creaturam quis ascendere ad conditorem labo
rabit nec saciabitur anima eius. De consensu creatoris ad
amandum creaturas exire licet. de consensu vero carnis
attrahere delectacionem vetitum est spiritui. Agnosce sponsi
celestis speciem et adverte dignitatem amoris tui. quia
quicquid preter ipsum amaveris non implebit te sed fugit abs te
fugit omnis gloria terrestrium. et propinatur amantibus eam fel et
acetum in novissimis. Saturitatem non habet mundus neque
olei suavitatem. Ihesus autem dulcedo ineffabilis et totus desi
derabilis. qui suos consolacione eterne pacis in presenti fre
quenter visitat. et in futura vita sacietate mirifica ad
implebit. ¶ De familiaritate cum ihesu.

Quere igitur ipsius ditari consolatione. ipsius secreta dulcedine
refici. ipsius casta familiaritate in abissum divinitatis recipi
quia vox eius est nemo venit ad patrem nisi per me. Nullus locus
tam solitarius sit quo ihesus priorem locum non habeat. Sine illo
omne secretum tumultus. cum illo omnis locus quietus et delectabilis
Dulcius est cum illo esse in cruce. quam sine illo in paradiso. Quo presente
quid iam deesse potuit? ¶ De laude paciencie adversa cum ihesu

Certe laudabilis hic. cui ihesus placet non minus in adversis
quam in prosperis. Qui cum illo manducat et bibit. et iterum li
benter esurit et sitit. Qui sequitur eum usque in montem visio
nis et glorie et constanter non formidat sequi eum in patibulo
consiteturque in singulis istis quam bonus quam dulcis quam ama
bilis et laudabilis valde. Hic ipse dicit. Beatus qui non
fuerit scandalizatus in me quando videlicet adversa contingunt. quia in

pſpis ſcandala nō vrūt. nec eo ipe ꝓbat ee dignꝰ ihū
Dilige g° eū qui bona tribuit. dilige eū qui eadē tollit
inſup et tribulatione mittēs affligit. Nulla aduſitas
nulla pſpitas cor penitꝰ ab eo ſeparet. Nec mirū ſi ꝯquat
et tribulat ipa natura cū iſtat paſſio dūmo tn̄ ſpūs
ſe ſubdat volūtati et ordinacōi eiꝰ. manet vnqꝫ in
paciete nē dilaō. ¶ De ſolacio hndo cū xpo ihū
Hic itaqꝫ ꝯſolacio vnico tibi ſit vbiqꝫ ſuus. et qualiter
cūqꝫ tecū inſierit ipiꝰ i te māſione ſp ſitias. et oīa
cōſilia tua in eo pmaneāt. Orana eiꝰ et pntiā ſume
caueas violāe. qꝛ illo offenſo qd pacie hebis? Alta cogi
tacio et ſenſus elatus. amor tpalis et affectꝰ viſibiliū
et qdcūqꝫ vile gaudiū de creaturis obnubilat cor eciā
ſcm̄. ne videat ihū cū p̄re in celo. aut ſub mre i pſepio
Inſipida ſiūt oīa deuota xp̄i miſtia. cōuertenti ſe ad
extiora et ianiā. Affectꝰ vero affrim vinat. et q̄ ſpūalia
ſapit oīa inſiora ꝓpter xp̄m libenter delinquit
Bene decet ¶ Silendū ē magꝰ deuotꝰ tpibꝫ et feſtiuitatibꝫ
religioſū quibuſdā deuotis tpibꝫ āni ſicut in aduentu
dn̄i et in q̄dr. et qbuſdā alijs diebꝫ ſcꝫ ſextis ferijs ab
ſtinē ſe a colloquijs qnto ſtrictiꝰ poſſet. Inſup accipi
enda eēt maior cuſtodia cordis et oris ꝓpter i vigilijs
et magnis feſtiuitatibꝫ ſcoꝝ. qtenꝰ debita reuerēcia
et digna. qntū ſtatus ſuꝰ pmiſerit ꝑparatis ad feſta
ventura merētur in die ſcō ſcīſſimi dn̄ici corpis et
ſanguis ſacm̄ deſidio magno gaudioqꝫ ſincero ſuſcipe
¶ Cur nō ſuſcipimꝰ fructū ex frequēti cōione
Timendū qꝛ ideo multi fructū pūū accipiūt de mēſa
xp̄i quia nec antea nec poſtea ſūt i ſufficiēti cuſtodia
ſui. nec ſatis reuerēter ꝑcogitāt qs ē q̄ venturus eſt
nec poſtea ruinat qꝛ hodie ſcūs ſcoꝝ igreſſus ē ad eos
Qui autē ſolliciti ſūt ꝑparāe intiorē domū ſuā. et
occurrēre letanter obuiā xp̄o. ipi nouerūt qd efficacie et
ſuauitatis habeat hec ſacroſcā cōio. In hoc agnoſcat
vniuſcuiuſqꝫ deuocio a et amor ad xp̄m. ſcdm qꝛ ſe ige
nioſe ſe aptare curauit ad ſuſceptionē eius